

REVISTA ESTIUENCA

Surt els Dijous

Any II Núm. 27

Nombre solt, 0.25 ptes.

Sant Hilari Sacalm, de 20 Setembre 1923

Temporada, 3.00 »

Dels Jocs Florals de St. Celoni, presidits pel director de 'Lliroia'

notable orquestra «La Lira», i les nombrosas atencions de tothom rebudas, mai més las oblidaràn

nostre Director ni'l seu inseparable company

EL SIMBOL

Que's Jocs Florals Humorístics de Sant Celoni, quina Festa tingué lloc el dia deu del corrent, assolí un grandíols èxit, mal ens està el dir-ho per la part interesada qu'hi tingerem, per altre costat no cal, prou se'n cuiden de escampar-ho els variats elements qu'hi intervingueren a l'acte.

L'esplendidés de la Festa si-qué total, i d'aquellias qu'es recordan per molt temps i deixan el regust de tornem-hi. L'elogi general en no confondre la xavacanería amb l'humorisme. El veredict del Jurat, judicant amb tota imparcialitat entre el nombre verament extraordinari de composicions rebudas. Las ovacions continuas durant la Festa. Els tres discursos amb tanta atenció escoltats i aplaudits. La bellesa de la Reina de la Festa, de la seva Cort d'Amor, i las del Acte de Caritat. La encertada lectura que donaren a sas composicions els poetes premiats, la lluída cooperació de la

Discurs presidencial per J. Ximeno Planas

Senyoras, Senyors, Convehins de Sant Celoni: permeteume que dongui aquest títol als fills d'aquesta vila pels molts anys grats d'inolvidable record que ab ells vareig conviurer. May més me n'he sentit allunyat. Arreu ahont me trovo amb un vehí de Sant Celoni, hi veig un convehí meu.

Al acceptar la Presidencia d'aquets Jocs Florals, amb que tant impensadament vareu honrar-me, vareig ferho amb el convenciment de que aixís contribuia al objecte primordial dels iniciadors de la Festa, obligantme a quedarlos en deute d'agrahiment per aquesta bella mostra de nostres bons records, ja de molts anys ha lligats amb la flor de la gratitut. Alhora, acceptantlo, considerant las figuras de més talla que tenian per triar, sentia la satisfacció de donar la primera nota humorística amb que vareu batejar aquest Certamen, ja que acceptant el càrrec en aitals circumstancies, precisava humor i més frescor que'l que se

sent en nit d'hivern al cim del nostre vehí turó del Home, del alterós Montseny.

Aré, de que als que'm vareu elegir us faré quedar be. no'n passen cap ansia. En això de Jocs Florals hi tinc la matrencada, perquè, deixant la modestia apart per lo entebancadora, puc dir ben alt, que, si avuy faig de President, he fet encare més vegades de Públic, i se'l pa que s'hi dona, més en aquets moments en que tota l'atenció està en veurer pujar a nostra formosa Reina al seu sitial amb la seva lluhida Cort d'Amor, en veurer que'ns dirà el Jurat per boca de nostre simpàtic Secretari, i en coneixer las composicions premiades. I si a mes de tals impaciancias, hi ha com aquesta vegada la perspectiva de poguer fruir de bella i atractiva prosa rusiolenca, no dic jo, qui'n públic podriam trovar prou martir per aguantarne d'asprosa i abonyegada com la meva.

Per això passa una tortura, el que'n

cas semblant vulgui inquibir una llauna per illenta que sia. Tot lo més que en arreplega al final, son uns quants aplaudiments complimentosos, i aquell Ah! característic del ¡gracias a Deu que ja ha acabat!

Previngut d'aquest bon sentit, retindrè l'entusiasme que'm domina al construir aquest parlament, que si m'entretenia en donarme'l gust de parlar de coses de Sant Celoni i dels bons records que'n tinc, estic segur me tindrian en retret el ferhos anar a dinar tart.

Prou m'hauria agradat fer gala d'erudit, comensant desde la fundació d'aquesta vila en aquest sot deleitós, al peu del altivol Montseny i Montnegre, banyat aquest tros de paradís, per La Tordera, el Riquer i el Partagás.

O be, no prenentho de tant lluny agotant fama d'historià, desde quan tot això era bosc reial, lloc predilecte dels inolvidables comptes catalans de la Catalunya plena, i del fet tràgic dels dos germans comptals, qu'encare recorda el Sal't de Gualba.

També podia comensar de més aprop, per exemple del temps dels nostres vesavis, quan Sant Celoni ja era vila de valua i s'honorava amb el sot-nom de *Carrer de Barcelona* qu'era el títol que'n més estima se tenia per qui'l donava i qui'n rebia la distinció, i a n'aquest punt explicar com i perquè va néixer aquí el Ball de Gitanas fins arriar en allò de «Si pe'l Ball de Gitanas té vols divertí Cap a Sant Celoni tens de vení»

cantat en un esclat d'humorisme dels trempats fills de la vila d'aquella època.

¡Si n'explicaria de coses! Mes, encare que agrades a molts, i a mi sobretot, qui ens assegura que'l crit d'¡Ep, que l'escudella es refreda! d'algun impacient, no'ns tornés a la realitat del temps limitat que tenim. Si n'hi hagués alguns de aquets impacients que me'n dubto vist la espectant atenció de tant nombrós públic els demanaré un xic de resistència escoltadora, perquè, en aquest instants la necessito da debó. Considereu que quedaria malament amb mi mateix, si havent pujat a n'aquesta presidència, deixés de donar un toc, encare que sigui rapidament, al Teatre de nostre Terra, ja que tots sabeu que per amor a ell vareig venir a n'aquesta vila a resistir un llarg i injust desterro.

En primer lloc un tribut al inolvidable fundador del Teatre Català, En Frederic Soler (Pitarra). Deixeu-me recordar-lo aquí mateix, quan ell venia als istius a reposar de les campanyes teatrals del hivern. Era en aquella època, en que jo, jovenet de primera volada escrivia un esplay que volguent semblar un vers deya:

«Els meus amors de ciutat
se'ls han endut a montanya,

tot sovint hi pujaré
a donalshi una besada.
tot sovint hi pujaré
que l'una i l'altre m'agradan.»

Alashoras, cada cop que venia a complir aquesta promesa, no perdia ocasió, si sabia que'n Pitarra era aquí, d'anar a disfrutar de sas finas descriptives i pintorescas conversas, allà a Campins en la casa en qu'estiuejava, i a n'aquella *Font del tall de la llangonisa* que'n deya ell perquè aquest era l'obsequi predilecte que feya a quants amics el visitavan.

I havent parlat d'En Pitarra, encare que sols sigués per gratitud, no puc passar per alt, al degà dels nostres autors, per sort supervivent encare, col·laborador inseparable de l'obra del Teatre Català i entusiasta defensor meu en afers teatrals En Conrat Roure, al que havent produhit obras patriòtiques com Pau Clarís, treballà amb tant acert la nota festiva en aquella festiva època d'or de las Aucas de redolins qu'es venian a *quarto* cada una, amb els seus 48 redolins explicant la Vida i fets d'algú que es una de las sevas xiroyas parodies, col·laborada amb el seu company Pitarra, al principal personatge en un moment en que's trova en peill de vida, li fa exclamar en contrast humorístic:

«¡I qu'és la vida a la fi
si ja de viurer m'afarto!
¡Qu'és la vida! si per un quarto
venen la de Don Crispí!»

I complimentat amb En Conrad Roure, me ve en el camí de la gratitud; al tre nom que no sols va lligat amb las mevas coses de teatre, si que també, fortament amb las d'aquesta terra, En Josep Feliu i Codina. El més gran comediograf que'n aquella època enlairà la escena catalana, el que fins tingué talent sobrer per anar a enriqueir la de fora casa. Ell s'inspirà en aquesta Vila i sos contorns pera produhir verdaderas joyas. En la tragèdia *Lo Rabadà* aquí desenrotllà las sevas històriques escenas. En la *Bolva d'or* anomena als vehins de Sant Celoni. *El Mas Perdut* es inspirat en la santa virtut del treball d'aquestes pagesias. *Cofis i Mofis*, te per escenari aquesta vila, retreu diferentas vegades Gualba i La Batlloria, i fa que aquells genials actors, glòria nostra, qu'és digueren Lleó Fontova i l'Iscler Soler, vinguessin aquí en día de mercat a plasmar aquells deliciosos tipos, el primer el del trapaçer gitano anomenat *Platxeria*, i l'altre el del candorós senyor Josep, personatges que a centes vegadas feren reviurer damunt las taulas del Romea.

I per fi, aquella genial obra *El Nuvi*, qu'ell no pogué veurer estrenar, guarda en cartera els vuit anys últims de la seva vida, per regatejar-li els empresaris el decorat d'un segon quadre al segon

acte, qu'ell, com m'havia dit en repetidas ocasions, considerava imprescindible. També aquesta bella obra hi té acció important un dels boscos d'alsines suzeras del velhí Montnegre.

Considereu doncs, si es just no hagi passat per alt a un geni tant enamorat de les nostres coses, i que l'últim acte de la seva vida sigué, per voluntat pròpia, la defensa lluminosa i sensata, davant del Tribunal Suprem de Justícia, de la causa amb qu'és vegé venjatívament perseguit el que avui té l'alta honra de dirgirvos la paraula.

I are un esforç últim d'atenció, que'l necessito per arriar al final, i dirvos avans perquè havém tingut el pensament de fer Humorístics aquets Jocs Florals.

Els hi hem fet perquè ho hem cregut un deure. Perquè nosaltres som d'aquells que, si a n'el mon no hi hem pogut venírehi a gastar quartos, en cambi hem tingut la sort de venírehi a escampar bon humor i n'havém sigut fervents sacerdots de la sana alegria, la que plau al cor, la que sens xavacanería esclata als llavis, aquella que prefereix l'esprit franc, qu'endolceix més la vida, i que no es pot conseguir encare que t'ho aconsellesin estrenyent amb la má un feig de bitllets de banc, o te'n fesis amb ellas unas fregas al pit.

Els hem fet *Humorístics*, perquè poguessin deixar per uns moments els assumptes terroristas, la qüestió del Marroc i tantas facecias que'ns pertorban la imaginació d'un cap de dia a l'altre.

Construhim alegria perquè el mon en té molta necessitat. Complim un'altra missió. Ja'n te prou de coses destructores la humanitat mateixa. Are un ilamp que't mitj parteix, are un doll d'aigua que t'ofega, are un terratremol que s'ho emporta tot al engrós, (1) are un foc que et socarrima, are una torsada de peu que et posa en perill de no poguer presidir uns Jocs Florals (2).

«¡No cal si no!» (3).

.....

(1) L'orador ho descriu amb tant entusiasme que fins li sembla que s'inicia un mohiment sísmic sota els seus peus. Es el tablado que branda una mica.

(2) Rigurosament històric. Quinze dias avans del dia de la festa un accident casual li torsa el peu, posant-li en un estat que veu difícil poguer anar a complimentar el càrrec. Afortunadament tres dias avans se inicià ràpida millora i ja'l tenim allí tranquil complint el seu comés i esperant el que puga presentar-se... que ja veurán que no triga gaire.

(3) ¡Carracatatrec!... En aquest instants la meitat del tablado devanter se'n va abaix. I, au, per escotilló tots cap al fosso. Las autoritats avall, i l'orador

¡No cal si no, que si'ns han de venir aquestes trifulcas las esperém amb cara de prunes agres! Ja va dir-ho en Balmes que'ls que s'ho prenien aixís, hi feian un mal negoci. Deia, que a mes de no evitartas, encare las cridavan, i paisejar la cara trista pel mon era com passejarse-hi amb una caleixera al cap. Això de la caleixera no ho deia aixís precisament, deia un *penoso bagaje*, que ve a ésser una cosa tant o més feixuga que una caleixera. ¡I ves qui no'l creu a un filòsop de la seva sabiesa!

La sana rialla es balsem del cor, i, fa mes bé a la humanitat, qui sab portant-sela als llavis, que no el qu'inventa una màquina destructora per marvellós que sia el seu mecanisme. Jo a n'aquest, li faria com a n'aquell personatge de *L'Alegria que passa*, també li donaria una medalla i li posaria una multa, perquè, quedés content i no li quedessin ganas de tornare-hi mai més.

El bon riurer fa bon viurer, i qui passa una hora bona no las passa totes dolentas ha dit nostre poble en un moment dels seus encerts, i avui aquesta ausencia-

també ensorrant-se i aguantant la taula amb una ma perquè no li caigués al damunt. Sort, que, com de costum en els casos de perill que s'ha trovat, i s'ha trovat en alguns, conserva la serenitat, i ni siquiera l'ampolla ni'l bolado que's tenia de veurer perden l'equilibri, son els únics que l'han conservat. El panic del públic, (la vritat es que no podien exigir-nos que ho fessin amb més propietat) reacciona ràpidament, i, apa aquest va per mi, d'aquest altre me'n cuidó jo, torna tothom a la superfície, l'orador torna a quedar mes alt que la taula perquè li han enretirada, i renaix l'alegria al veurer que ni la més petita esgarrinxada ni cop, ve a espatllar la festa. Be val a dir-ho, els concejals estavan assentats i varen caurer be. Per alguna cosa son concejals i tenen practica en guardar-se de las caigudas. L'orador ja ho ha dit ell

da màxima, nostre joventut, la te forsa descuidada. La veiem trista. Això que prefereixi mes llegir *Nandus i Ciprianos* que *Esquellas de la Torratxa*, es un mal símptoma. Mala senyal quan las cosas en lloc de venir naturals se te de recorrer als *forceps*.

Penseu qu'estém en un temps de pilota. Ne gastém tanta de pilota que no satisfets de tirar-ne a l'olla ne tirém al Camp. La de l'olla per donarnos aliment. La del camp per sembrar cultura física.

Això de la cultura física va bé, està posada en rahó. Mes de la cultura i de la física no'n farem res si l'hem de lluir amb tristesa.

Això de que quan neix una criatura ens dongui el Deu vos guard plorant, diu un altre gran filòsop, que's de molt mal gust, i que es degut als molts perjudicis qu'encare arrossega la humanitat, que quant arribarà al seu grau màxim de perfecció, el rescent nascut en lloc de un plor, esclatarà amb una rialla. El que vol dir que perfecció i alegria van pe'l mateix camí.

Per alguna cosa m'inspira mes consideració un humil i trempat tipo de nos-

mateix; com mes difícil la situació mes fresc. Surten desseguida un exercit de arquitectes, uns amb títol i altres de voluntaris, i apa a reconstruir aquell desgavell de llistons i fustes. Mes quan venhen que quan se'ls adova per un costat se'ls espatlla per un altre, i el temps passa i cap Joana balla, resolen que'l més practic es arrenjalar las autoritats a peu pla, i el President passa a l'altre tros de tablado qu'encare es conserva capejant el temporal brandant més qu'un barco, i sens fer cas dels que li diuhen ¡quina llástima! ¡tant bé que anava! perquè precisament gat vell, pensa, vaig a guanyarme una ovació que no hi contava, represent l'últim concepte del discurs i amb més entusiasme encare que la primera vegada diu:

«Ja'n te prou de cosas destructoras la

tra societat, que un d'elevat i encarcerat al devant del quin tothom s'hi doblega.

Per exemple, prenent peu de la teoria d'aquell filòsop, sento mes respecte devant una llevadora que devant d'un capitá general. Aquella en salva molts, l'altre també ho diu qu'en salva i jo'l que veig que'n deixa molts que no tornan a casa. L'una empenya a donar el bon dia al mon, l'altre ajuda a donar la bona nit. L'una aixeca el teló de la vida per a representarhi la comèdia *esperansa*. L'altre no mostra interés en abaixar el teló per acabar la tragèdia *Calamitat*.

Per lo tant, dels dos me quedo amb la llevadora encare que no es facil que l'haig de menester. (5).

I com que ja he deixat ben demostrat el perquè aquets Jocs Florals els havem declarat Humorístics, anem per feina, no's dongués el cas que amb el meu entusiasme sigués jo mateix qui se n'adonés que l'arrós i fins l'ensiam se'ns refredan.

HE DIT

Grans aplaudiments, grans enhorabonas amb tanta efusió que l'orador aturrollat no sab si es per las *bellese* o perquè no hi ha pres mal.

humanitat mateixa. Are un llamp que't mitj parteix, are un doll d'aigua que t'ofega, are un teratremol que s'ho emporta tot al engrós, are un foc que't socarrima, are una torsada de peu que't posa en perill de no poguer presidir uns Jocs Florals, are presidint-los tot llegint el discurs el tablado que s'enfonsa.» (4).

(4) Ovació entusiasta i complert renaixement de la tranquil·litat i alegria amb que havia comensat la Festa, ja no deixant-nos, continuant en augment fins que'l president fa sapiguer que *Ja s'acabat la Festa*.

(5) Naturalment que aquesta alusió dels Generals, no va pe'ls de la fusta de En Prim, En Jofre, i desgraciadament pocs altres més que's tenen guanyat honrós lloc en les planes de l'Historia.

De la Festa dels Jocs Florals Humorístics celebrats en la vila de Sant Celoni el 10 de Setembre

L'acte va celebrar-se dintre l'espai d'un grandió Envelat decorat amb molt gust i davant d'una gentada que l'omplia completament.

Mentres anaren ocupant els seus llocs, Jurat, autoritats, pre-

sidencies i públic, la reputada orquestra «La Lira» executà composicions d'aires catalans.

L'Alcalde En Eduard Doménech, declarà començada la festa.

El President En Josep Ximeno Planas, director de LLIROIA, dona lectura al seu discurs, rublert de records lligats amb la seva vida i la vila de Sant Celoni, és ovacionat.

Durant aquesta lectura un incident succeït per la poca estabilitat del tablado i que afortuna-

dament no te greus conseqüències, serveix al rependre el discurs el President, de noves ovacions fins arribar al final.

Se llegeix la Memòria del Secretari En Martí Esclusa i Prat, que resulta un bellíssim parlament historiant des de la iniciació d'aquella festa fins als moments actuals. Es entusiasma i aplaudit.

Seguidament s'obra la plica del poeta guanyador de la Flor Natural que resulta esser En Carles Magriñá, amb la seva

composició *Les Gestes de Cupido*.
Lema: ; *Vina'm aci bergant!*

El poeta reb del senyor President l'hermós present, i junts amb la Comissió, surten a cercar la que deu esser proclamada Reina de la Festa.

Fa l'entrada l'espectant comitiva, essent ovacionada la que deu anar a ocupar l'honros sitial, elogiant la seva bellesa i la de la seva lluída Cort d'Amor.

Ja en el séu lloc, el President, anuncia ha quedat proclamada Reina de Festa Na Rosa Vilá Hortal.

Forman la Cort d'Amor les belles damisel·les Pepeta Afrons, Mercé Ballardà, Maria Coll, Remei Casas, Isabel Coll, Teresa Pascual, Magda Paytuví i Lola Pou. Patges, nenes Pilar Alvarez de Lara i Pepeta Crunas.

El mateix poeta premiat llegeix sa bellíssima composició quins entusiastes aplaudiments son la més llegítima conformitat al encert del Jurat.

Segueixen obrint-se les plicas de les demás composicions premiades i resultan autors entre altres Vicens Andrés, Francesc Marull, Joan Oller Santaló, E. Graells Castells, Josep Asmarats, Josep Barbany, Josep Puja-das Truch, Pallardó, Lluís Millá i altres que sentim no recordar en aquest moment.

En la mitat del repartiment se celebrà l'Acte de Caritat a profit de l'Hospital de la vila. Postularen pera aquest objecte les belles jovenetes Carme Berenguer, Maria Barnola, Roseta Costas, Quimeta Gual, Antonieta Hortal, Pepeta Muntané, Isabel Paytuví i Catalina Vilá.

En els pocs minuts que durà la capta es reculliren *cinc centes deu pessetes*.

Després de llegides les rades-res composicions el President davant de la natural espectació del públic anuncià que'l distingit Mantenedor En Santiago Rusiñol donaria lectura al séu discurs.

Dir que'l notable treball sigué

ovacionat, i que's un bellíssim treball i la nota sobresurtint de la festa, no direm res que pugui sorprendrer a ningú tractant-se de tant eminent escriptor.

Després dels llarcs aplaudiments al Mantenedor, el President donà per acabada la festa.

I als acords de l'orquestra se inicià la desfilada de públic i comitiva que sigué entusiastament aplaudida a la seva sortida.

A la tarde la Reina de la Festa passà a fer ofrena de la Flor Natural i espléndida llassada, a l'advocada de la vila Verge del Puig.

Mes tard el Centre Popular organitzador de la Festa obsequià amb un *xampany d'honor* als poetes premiats, Reina de la Festa, damisel·les de la Cort d'Amor i del Acte de Caritat, Comissió Organitzadora, Jurat i quants contribuïren a l'esplendor de la Festa.

Transcorregueren bellíssimes i curtes hores entre la *causerie* de l'alegre reunió sobresurtint-ne el Mestre Santiago Rusiñol. Llástima que la realitat vingués a fer-nos sapiguer qu'era arribadal'hora de posar-hi terme.

EL CRONISTA

Notes d'estiu

IV

Jo he vist flors, dessorre els pits de les damisel·les ballant sardanes. Flors puríssimes i simbòliques. La ginesia i el clavell, els colors sagrats de la nostra ensenya. Com ballen, al compàs de la tenora, sembla que engelosides de qui les porta, també vulguin fer el compàs de la cobla saltironant sobre lluis pits. Jo amb aquest símbol he volgut admirar la Catalunya de demà fent trontollar la seva bandera gloriosa, per damunt de totes les concupiscencies i odis, amarada d'un gran i d'un belí amor.

GALLEMI

Els naixements

DIJOUS

El que neixi en dijous farà forrolla a les dones farà anar enrenou de molt petitet ja'n donarà probes perquè de dides tindrà vuit o nou. Les nenes neixeràn molt ploraneres de nit els pares seus dormiràn poc pro quan tindràn vuit anys ja seràn elles que no podràn dormir, somiant amor.

Ells seràn estudiosos
i tindràn molt talent
i elles tindràn molts gelos
i el cap molt plé de vent.

DIVENDRES

El que neixi en divendres, ja de nano serà un gran entusiasta del fut-bol, i si sa mare te bones «pilotas» a cops de peus ja hi jugarà tot sol. Les nenes seràn totes molt creyentas als pares no faràn gaire enfadar; ja estarà als setse mesos desmamada i als tres anys ja sabrà sola menjar.

Però tant ells com elles
molt llepa-fils seràn,
no us menjaràn pa amb mosques
ni arrós amb salfumant.

DISSAPTE

El pobre noi que neixi en un dissapte tindrà el cap de carbassa, lleig i estrany pro un cop li haurà arreglat la llevadora als sis mesos justets... tindrà mitj any. Les nenes seràn força llaminereres; per un bombó us farien un petó, pro sovint tindràn de pendre purgues perquè tindràn, sovint també, un recó.

El que neixi en dissapte
si acás no'l vigileu
es fácil que la porta
esbotsi a cops de peu.

DIUMENGE

El diumenge es un mal dia per neixe i aquell que hi neix ell mateix se fa mal, no's pot anà a buscar cap llevadora perquè fan el descans dominical. Els matrimonis que volgueu ser pares tingueu present, si un fill voleu comprar, digueu que no us el portin el diumenge perquè aquet dia no's pot trevallar.

Hi ha qui neix en diumenge
i tan content n'està
que s'entorna allà ont era
per neixe al endemà.

J. ASMARATS

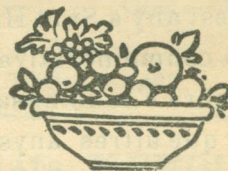
Vist les repetides demandes de la continuació als dies publicats en el nombre últim, tenim el gust de complaurels deixant aixís completada tota la setmana.

NOSTRES BELLS PAISSATGES

EL TURÓ DE LES AGUDES
DES DE LA ROCA D'EN

: : : PLA : : :

de la mestressa els feu tornar a la realitat.

—Què no menja, sant cristià?

—Senyora, no m'insti, del contrari faria poc honor a la taula, aquesta nit; y ha de tenir present qu'és la darrera vegada que passo al *Hotel*.

—Ai, si! Ja li dic jo que... vaja! tant mateix ens deixa massa aviat.

—Dos mesos, senyora! Sembla qu'era ahir que feia coneixença amb vostès.

—Ja ho pot ben dir. Segui, segui; no'n faci cas si'm veu dreta i trastejant. Hi ha tant que fer a pagès...

—No puc entretenir-me. Fosqueja i és hora de tornar-me'n. Crègui'm que sempre més guardaré recort gratíssim de vostès.

—Lo mateix li dihém nosaltres. Sempre'ns veurém honrats per sa visita. Be deurà tornar l'any vinent, veritat?

—Be ho penso, senyora.

Poc més va allargar-se la conversa. Encaixada va i encaixada vé, amb tots els de la casa, que l'acompanyaren fins a la quintana.

Quin esforç hagueren de fer amb l'Agnès per

a participar d'un curt moment de la teva companyia.

—Si'ls vull tots per tu'ls moments de la meua vida, Agnès; per tú tots. Molt més te mereixes, amb tot i que la meua estimació és gran. Ho creus?

—Permètem que acabi la feina i després parlarem, encara que no tant com voldria, i tantes coses com tinc per dir-te!

—Si, Agnès? Bones? Dolentes?

—De tot hi ha, de tot, amic meu.

—Amic, encare, Agnès?

—No m'ho preguntis, sents? Ja ho saps com t'estimo!

Avençà cap al balcó, seguida d'en Rodergas que sentia l'intensitat d'aquella joia pel seu cor, verge fins aleshores de tota estimació que no fos enclosa dintre'l cercle de la seva família.

Aquell dia se'n anaren ben contents de Serradeures els pobres. A més de l'almoina acostumada reberen altra part del jove foraster que'ls recomanava l'encomanessin a Déu.

Quant el darrer pobret tencà'l restell de la llis-

Noves

També enguany al 11 de Setembre, junt amb la de LLIROIA, sigué dipositada al peu del monument d'En Rafel Casanova la ofrena del Grop Catalanista de aquesta vila.

—Las 20 millors postals de Sant Hilari. Albúm publicat per La Modernista.

Aquest any a Sant Hilari per la diada commemorativa a l'Onze de Setembre s'eudomasaren més balcons que altres anys. Quedà en projecte per l'any vinent celebrar una Missa al matí i sardanes a la tarda, i a ésser possible una vetllada patriòtica en vetlla de la vigília.

—Postals d'En Jaumet. Diferentes actitutats del popular tipo. Preu una pta.

—
Siguerem favoreescuts amb un bonic cartell amb llegenda catalana, alegoric a l'Exposició del Moble, quina solemne inauguració ha tingut lloc a Barcelona, i estarà visible fins a l'Octubre.

Dit cartell ha sigut exposat a la façana de nostra Administració i ens plau consignar que aixis mateix l'havem vist en diferents establiments de la vila.

—Postals Sant Hilari. Colecció en color Preu: 1 pta.

—
Segueix l'animació d'estiuajants a nostra vila. Demostració ben palpable es que durant

aquets últims dies n'havem tingut dos de continuació de Festa Estiuenca.

Dissapte i per ahir dimecres també estava anunciat hem tingut cobla amb las corresponents sardanes a la Plassa i Dansas al Saló del'Unió, essent com mai s'havia vist en aquesta época la grandiosa concorrencia que hi prengué pari.

—Record humoristic. «Auca de un forastero en Sant Hilario». Preu: 6 rals

AVIS

Als que desitgen venir a passar el final de temporada Sant Hilari, Epoca de agradable temperatura, bon servei, economia i més possibles atencions. Hi ha bones i barates habitacions disponibles. Dirigir-se a «Lliroia», quina administració s'ofereix generosament a orientar-los.

Tenim pisos arreglats amb tot el parament a preus molt econòmics.

Agrahim segell per a la resposte.

Imp. Anglada.—Sta. Coloma de Farnés

sa arriba la mestresse que tota s'alegrà de la visita d'En Rodergas. El feren entrar al menjador i vulguis no vulguis, tingué de berenar tot enrahonant amb la bona gent de la casa.

Els dos enamorats veien atansar-se l'hora de la reparació, i encara no habían tingut un moment per ells. Per fí, l'arribada d'un masover que duia comptes per arreglar, feu que quedessin una bona estona sols al menjador.

—Vinc dispós a tot, Agnès. No vull deixar aquestes terres sense comunicar a tos pares els meus intents que tú ja coneixes de dies.

—Per amor de Déu, no ho precipitis. Hi ha un petit destorb que venceré prou. Ara fóra un mal que s'interessin de la nostra estimació. Ja te'n tindré al corrent per cartes, i un cop vençut l'inconvenient farás lo que are volies fer. No'm convé que la teva marxa sigui agreujada per disgustos que si bé lleus, no deixan de martiritzar el meu cor. La despedida d'avui serà d'amics, davant dels meus pares.

—Això m'apena, Agnès. Marxaré amb certa cança; la de no emportar-me'n el beneplàcit d'ells.

—Escolta: n'estàs segur de mí?

—Si, Agnès, segurissim.

—Doncs, no t'apenis, jo faré lo mateix, i la Riteta de Pladevall rebrà las cartes. Va i vé del pobre día per altre, i ho farà de bon grat sense que ningú n'hagui esment.

—I no puc sapiguer el perquè de tot això.

—Ara no; més endavant te'n faré saber.

—I la temporada vinenta seré més feliç que ara poguent venir obertament sense falses aparences?

—Mal aniria que no fos aixís!

—Amb aquesta esperança, doncs, me'n vaig deixant el cor, l'ànima, tota la meva vida aquí.

La pubilleta s'aixugà dugues llàgrimes, i dugues més quedaren tremolant en ses parpelles. En Rodergas se'n adonà, i obeint a un impuls natural, amb ses mans subjectà'l cap hermós de l'Agnès, i amb sos llavis ardents les cullí amb tot respecta, encomanant la seva emoció a la pubilleta que's quedà sobtada i amb el cor lligat per una cadena de flors sentoses.

Una remor de passos que senyalava la venia

HOTEL SUIS

baix la direcció de

**Francese
Picañol**Ultimament reformat. Habi-
tacions amb aigua corrent.
Bany, etc., etc.**Obert del dia 1 de
Juny al 30 de
Setembre**

Balneari

Termes Orión

Obert des de 1 de Maig a 31 d'Octubre

Santa Coloma de Farnés

GRANJA CALM

LLET PURA

Especialitat en mantega

Despatx:

a Cà l'ENRIC
se serveix a domicili**GRAN****HOTEL MARTÍN**construït expofés al peu dels ma-
nantials

Per informes:

HOTEL MARTIN DE BARCELONA**HOTEL ORIENTAL**

Acreditat Establiment

Edifici construït exprés

Servei esmerat

Obert des del primer de Juliol**La Pirenaica** Fàbrica
d'articles
deFusta per a taula i cuina : Boix i fibra
esterelísada : Unica en Espanya**BANOLAS**

Representació a Sant Hilari

"La Modernista"**GRAN HOTEL
ESPAÑA**ACREDITADÍSSIM ESTABLIMENT
DE SANT HILARI SACALM

baix la direcció de

DON MIQUEL MARTÍ

i a Barcelona de la

SPLÉNDIDE PENSIÓN

Casa de primer ordre

Gran confort

Pelai, 8

Teléfon A 3.691

Xacolata **MUNDIAL****Joaquim Lloveras i C.^{ia}**Fabricants de Dolços
i Xocolates**Princesa, 15.-Barcelona****GRRN CAFE UNIO** (Antic Café Xicus)**TEMPORADA D'ISTIU 1923**Grans funcions de Titelles : Sessions de Cine : Lluïts i
selectes Balls : Saló de Billars, Tresillo**GRAN CASSINO TIVOLI**

SERVEI ESMERAT

Funcions de Teatre : Balls : Espectacles : Saló de Billar

Aigües de SANT HILARIInfalibles contra el MAL DE PEDRA, Càlculs en el fetge, Diabetes,
Gota, Dispepsia, Gastralgia, Anèmia, Clorosis, etc., etc.Premiades en les exposicions de Madrid, Barcelona, París, Niça,
Francfort, Buenos Aires, etc., etc.Per la venda dirigir-se: Dr. Andreu, Rambla Catalunya, 66. Apartat
de Correus, 146.—BARCELONA

Ploma Ideal Waterman

Modèl Regular
De gran capacitat de tinta pròpia per tant per a despatx.

Modèl d'Ompliment Automàtic
Simplet en dos segons el tancament es fa mitjançant l'apa rosçada de tota seguretat. Molt pràctica per a homes de negocis.

Modèl Safety
Seguretat absoluta, podent se portar en qualsevol posició. Propi per a viatge.

Modèl Baby-Safety
Especial per a senyores, es pot portar dins la bossa o cartera sense por de que's vessi.

El present Ideal per a tots

De venda a La Modernista

- Demands Tinta IDEAL WATERMAN

Llet condensada

EL PAGES
Es la millor marca

Lampisteria de
Salvador Pidevall

Instal·lacions d'aigua i gas. Col·locació de vidres de totes classes.
S. BENET, 1

Francesc Trias

Teules i Torpedos
Santa Coloma de Farnés
Per encàrrecs a Sant Hilari a
LA MODERNISTA

Eden Concert

MUSIC - HALL de primer ordre

ELEGANT DANCING PARISIEN

- - MAGNE JARDI D'ESTIU - -

Carrer Nou, 12

Teléfono 3.332

BARCELONA

LA HISPANO HILARIENCA

Empresa d'Automòvils

De Breda a Sant Hilari, anada i tornada 7 pessetes.

Combinació amb els trens surtida de Barcelona: 5'40 i 14'25.

Serveis establerts:

De Sant Hilari a Breda (diari)

- » » Hostalrich (diari)
- » » Sta. Coloma (dilluns)
- » » St. Celoni (dimecres)
- » » Vich (dissabtes)
- » » Establiment (permanent durant l'estiu)

SERVEI DE TURISME

Per despatx de bitllets i informes:

Carrer de Valls, 1.- Telèfons 422 i 427
A BARCELONA: Al Despatx Central de la Companyia dels Ferro-carrils de M. Z. i A., Corts Catalanes, 573 ahont podran adquirir els bitllets de auto i ferro-carril.

Per endur-se'n un bon record, fer-se retratar al aire lliure per

En Lluís Ximeno

raó a LA MODERNISTA

Gran licor estomacal

Calisay

MOLLFOLLEDA

Arenys de Mar

Ramón Torrent i fill - Recader
de Sant Hilari Sacalm
a Barcelona

A Barcelona: Plaça Comercial, 10
Davant mercat del Born. Tel. 1909
Representant de la famosa aigua de la Font Vella

També es portan botelles d'aigua picant a domicili.

• L L I R O I A

Es trova de venda a BARCELONA:
Tapineria, 4. (Llibreria Bonavia)
Córcega, 242 - (Porteria)